

[Finn Poulsen.]

bindelse og i fortsættelse af ordet overgreb, som jeg brugte, at minde om, at den tidligere boligminister i oktober 1963 sagde her i tinget, at lejeloven ganske vist først udløber om 1½ år, men vi må forinden have en revision af den, der giver ejerne adgang til en rimelig forhøjelse for at kunne opnå dækning for de merinvesteringer, der er forbundet med udlejningsvirksomhed. Jeg erindrer om, at der her kun er tale om det private udlejningsbyggeri, idet udlejningsejendomme, der er opført af de almennyttige boligselskaber eller private bygherrer, der har opnået støtte i henhold til lov om boligbyggeri, ikke er omfattet af huslejelovens bestemmelser, og dér vil huslejen som hidtil alene blive fastsat ud fra driftsmæssige synspunkter. Det er lige stærkt nok, at en sådan forskelsbehandling kan tolereres så lang tid, som det har været tilfældet.

Det andet hovedpunkt er bestemmelsen om huslejerådet, der skal have ganske bestemte funktioner. Det vil jeg ikke på forhånd afvise, men jeg er dog meget betænkelig ved det. I og for sig er det jo en ejendommelig tanke, hvis man tilstræber et frit boligmarked, og det gør man jo, da at oprette et nyt kontrolorgan, der jo netop har som forudsætning, at boligmarkedet ikke er frit.

Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at minde om, at det åbenbart er den højtærede boligministers mening, at denne lov med de her foreslåede ændringer skal gælde i 4 år. Det er også et spørgsmål, det bliver nødvendigt at komme tilbage til.

Huslejerådets funktion skal efter lovforslaget være én gang om året at træffe beslutning om, i hvilket omfang der under hensyn til stigninger i ejendommenes driftsudgifter og udviklingen på boligmarkedet i øvrigt skal gives udlejere adgang til at forlange gennemført yderligere procentuelle huslejeforhøjelser.

Helt bortset fra at man må have at vide, hvad der menes med „udviklingen på boligmarkedet i øvrigt“, er der vel grund til at spørge, om det virkelig skulle være nødvendigt at oprette et råd på 10 mand for at finde ud af, om der er basis for generelle lejeforhøjelser som følge af stigninger i driftsudgifter. Skulle vi virkelig ikke her i

landet have tilstrækkelige institutioner til at løse denne opgave? Jeg nærer alvorlig bekymring for, at man her er ved at skabe en permanent institution, som vil føre til, at huslejeområdet fastholdes som et reguleret område; men når jeg ikke på forhånd afviser tanken, er det, fordi dette råd, hvis det i øvrigt får tillagt den fornødne myndighed, måske kan blive et virksomt redskab i overgangsperioden fra reguleret leje til fri lejefastsættelse. Et kontrolorgan i denne periode skal vi naturligvis have, det har vi aldrig lagt skjul på, men hvis det skal opfylde en mission, skal rådet have ganske anderledes bemyndigelser end dem, der er tiltænkt det.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i enkeltheder med lovforslagets detaljer, men vil dog sige, at jeg nærer afgjort betænkelighed ved at nedsætte procenten ved genudlejning. Jeg beklager, at der intet indeholdes om større mulighed for frivillige aftaler, at spørgsmålet om erhvervslejemålenes særlige forhold ikke er taget op o. s. v. Men alt dette skal jeg lade ligge og så igen nævne, at jeg savner en begrundelse for, at denne lov skal gælde i 4 år.

Trods alt det, jeg her har sagt, er det naturligvis klart, at venstre er indstillet på saglig forhandling i udvalget, og her hæfter jeg mig ganske særlig ved ministerens udtalelse i fremsættelsen, hvor han siger:

„Endnu er vel efterspørgselspresset på boliger — især i byområderne — så stort, at et frit boligmarked ikke med ét slag kan etableres“.

Heri er vi fuldstændig enige. Så følger ministeren til:

„Men det vil være rimeligt at drøfte, om der er muligheder for — ud over forslagens rammer — at søge frem mod en normalisering af lejeområdet“.

Dette er en værdifuld udtalelse, men hvad ligger der i den? Den giver anledning til at bede den højtærede minister uddybe det nærmere.

Jeg kan love boligministeren, at der er muligheder, når blot den højtærede minister vil fremsætte et videregående forslag. Jeg minder om, at jeg fra talerstolen her gentagne gange på venstres vegne har sagt, at vi er villige til at samarbejde fordomsfrit, og jeg ved, jeg har udtrykt det så stærkt, at jeg også har sagt, at vi i en given situa-